

228 i Betænkningen omhandles et Forslag om Flytning og Udvidelse af Lokomotivremisen samt Etablering af elektrisk Lysanlæg ved Eshjærg Station. Denne Bevilling er tiltraadt af Udvalget, men under den bestemte Forudsætning, at det paagældende elektriske Lysanlæg ikke bliver helt eller delvis unyttiggjort ved en mulig senere forestaaende Forandring eller Ombygning af Stationen. Denne Forudsætning kan jeg tiltræde, det er min Overbevisning, at det Lysanlæg, der her er projekteret, ikke senere vil blive flyttet, og man kan derfor ganske rolig gaa til Anlæget, uden at man behøver at tænke paa, hvad der vil ske ved en Ombygning af Stationen, thi en saadan vil altid blive udført saaledes, at det elektriske Lysanlæg vil beholde sin Brugbarhed, selv om Stationen flyttes. Jeg har ikke noget mod, at Udgiften fordeles paa 2 Finansaar. Naar det ærede Medlem for Eshjærg (Bluhme) kom i Uro over, at Arbejdet væsentligt skulde forsinkes derved, tror jeg, at hans Uro er ubegrundet, Arbejdet vil ikke blive væsentlig forsinket af den Grund. Den ærede Ordfører nævnte, at der har været Samraad om at faa almindelige Regler for, hvornaar man skulde gaa til at forandre et Billetsalgsted til en Holdeplads, og den ærede Ordfører fremhævede, at det var et Spørgsmaal, som det var overordentlig vanskeligt at løse. Heri kan jeg give ham fuldstændigt Medhold. Forholdet er jo dette, at Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at gaa til en Holdeplads, er et Spørgsmaal vedrørende Godstransporten, medens de eneste Oplysninger, vi have om Billetsalgstederne, ere Oplysninger, der udelukkende angaa Persontrafikken. Deraf er Følgen, at, vil man holde sig til de statistiske Oplysninger, der kunne staffles til Beje, kan man ikke kræve Oplysninger angaaende Gods-trafikken, men kun om Persontrafikken. Derfor vil naturligvis enhver Bestemmelse, som man maatte enes om i saa Henseende, blive af en vag Natur og kun kunne blive en Vejledning for Administrationen ved Løsningen af Spørgsmaalet, men ingenlunde en Regel, der kan følges i alle Tilfælde, og som bestemt skulde fastholdes. Man maatte navnlig i det enkelte Tilfælde se hen til, om der ikke ved det paagældende Billetsalgsted er saadanne Fabrikvirksomheder eller lignende Virksomheder, at man paa Grund af dem kan sige, at der vil komme Godsstrafik i større Mængde. Og derved have vi allerede Undtagelsestilfælde, hvor Afgørelsen ikke kan træffes efter den almindelige Regel. Men selv om den almindelige Regel saaledes har sine store Svagheder, vil jeg dog sætte Pris

paa, om man kunde opnaa Enighed om at faa saadanne Regler, der, som sagt, kunde være en Vejledning for Administrationen. Thi Erfaringen viser jo, at naar man gaar til Oprettelsen af et Billetsalgsted, varer det ikke ret længe, inden Beboerne ogsaa ønske en Holdeplads, og saa har Administrationen meget ondt ved at holde igen. Jeg vil ogsaa sige, at de ærede Medlemmer, der her i Tinget repræsenterer den bestemmende Kreds, maaske have endnu mere ondt ved at holde igen. Sagen naar da ogsaa her ind i Rigsdagen, og vi komme til at bestæftige os med disse Spørgsmaal, uagtet de ofte ere af en saadan Bestaenhed, at man temmelig hurtigt kan blive enig om, at Tiden til Oprettelse af en saadan Holdeplads endnu ikke er kommen. Kunde man derfor komme til Enighed om at give Administrationen en stærkere Magt til at holde igen over for de Begæringer, der fremsættes — og det ganske naturligt fra Befolkningens Side, naar de ikke ere begrundede — vil jeg anse det for en stor Fordel for Administrationen, og jeg tror ogsaa for de ærede Medlemmer. Naar det ærede Udvalg har foreslaaet at dele Bevillingen til et nyt Dampstib paa Korsør-Kiel Routen paa 2 Finansaar, kan jeg tiltræde det. — Med Hensyn til Anlæget af en ny Fiskerihavn ved Eshjærg, har det ærede Udvalg taget Forbehold, og der vil blive Vejlighed for mig til at konferere yderligere med det mellem 2den og 3dje Behandling. Der er jo der forskellige Spørgsmaal oppe, navnlig det, at Fiskerihavnen skal lægges paa et Sted, hvor den ikke foregriber Havnens Udvidelse i Fremtiden. I saa Henseende tror jeg, at Regeringsforslaget har truffet det rette, og jeg haaber ogsaa, at man skal komme til Enighed derom inden 3dje Behandling. — Der har dernæst været Samraad om Telegraf- og Telefonanlæg, om Fastsættelsen efter en ensartet Skala af Taksterne for Benyttelsen af Statens forskellige Telefonanlæg. Vi have nu, som den ærede Ordfører ogsaa har omtalt, meget afvigende Takster, der gaa helt ned til 35 Øre og helt op til 1 Kr. 50 Øre. Forskellen er begrundet i den Betragtning, at det ved Telefonanlægene ikke er den daglige Administration, der i og for sig medfører nogen væsentlig Udgift, det er derimod Anlægsomkostningerne, der spille Hovedrollen, og da de jo ere meget forskellige enten Anlæget har en større eller mindre Længde, er det naturligt, at man sætter Udgiften for Benyttelsen af Telefonerne i Forhold til Længden af den Telefonstrækning, der benyttes. Men jeg indrømmer, at der er noget uheldigt ved disse Forhold, og jeg er meget villig til at